

що «релігійні організації, керівні центри яких знаходяться за межами України, можуть керуватися у своїй діяльності настановами цих центрів, якщо при цьому не порушується законодавство України».

Ми спеціально розлого процитували вище різні документи з метою засвідчити правову неспроможність консульства України в Індії в його діях щодо Українського Товариства свідомості Крішни. Це виглядає дещо дивним на фоні того, що в країну їде Московський Патріарх Кирило з пропагандою ідеї «русского мира», яка явно зорієнтована проти незалежності України, і цього заїзду чомусь якісь перепони МЗС не ставить. Певне тому, що Церква Московського Патріархату, на відміну від Товариства Свідомості Крішни, в фаворі у вищій владі. Консульство також не враховує той факт, що Українське Товариство свідомості Крішни своїми можливостями задовільняє релігійні потреби співробітників Посольства Індії і деяких інших країн.

Відтак Відділення релігієзнавства ІФ НАНУ – єдина в Україні академічна наукова інституція з проблем державно-церковних і міжконфесійних відносин не знаходить якихось обґрунтованих мотивів для перешкод приїзду в нашу країну послідовників вайшнавської релігії з інших країн, зокрема Індії. Науковці Відділення знайомі з діяльністю зарубіжних центрів Міжнародного Товариства свідомості Крішни, мали творчі зустрічі із низкою їх діячів (навіть в Індії) і не мають якихось застережень щодо надання свободи індуїстському віросповіданню.

Цей експертний висновок ми надсилаємо також в Міністерство закордонних справ України і в Міністерство культури, де наявний такий державний орган як департамент у справах релігій і національностей.

*Заст. директора-керівник Відділення релігієзнавства
Інституту філософії НАН України,
президент Української Асоціації релігієзнавців
проф. Анатолій КОЛОДНИЙ*

ЗАЯВА АКАДЕМІКА С.ПАВЛЮКА ДЕРЖСЛУЖБИ СТОСОВНО ДОГНАЛІВСЬКИХ НЕЛЕГАЛІВ

Громадяни України уже вкотре звертаються до Вас, пане Ярославе Скиба, як керівника Державної міграційної служби у Львівській області, яка у своїй діяльності мала б керуватися Конституцією України та законами України і є центральним органом виконавчої влади, дати пояснення нам свого невмотивованого зволікання у справі видворення з України громадян Чеської Республіки Догнале Антоніне та Шпіржіка Ріхарда, громадян Республіки Словаччини Оберхаузера Роберта та ще двох десятків в минулому монахинь, відлучених 14 травня 2011 року з Чину святого Василія Великого. Положення про Державну міграційну службу зобов'язує Вас вчинити дії на «видворення, у тому числі у примусовому порядку, іноземців та осіб без громадянства з України, заборону в'їзду в Україну іноземців та осіб без громадянства, здійснення заходів, пов'язаних з видворенням іноземців та осіб без громадянства з України» (п.9 даного Положення).

Нагадаємо, що двома апеляційними судовими рішеннями (від 08.06.2012р. та від 21.02.2013р.) встановлено про незаконне перебування в Україні уже тривалий час

громадянина Чехії Догнала. Для вмотивованих судових ухвал послужили виявлені матеріали, що порушили Порядок №601, встановленого наказом МВС України. Зокрема досліджено лист Управління Служби Безпеки України у Львівській області від 21.07.2011р. №62 /5/4-7868, згідно якого «діяльність позивача (Догнала) спрямована на загострення суспільно-релігійної ситуації в регіоні, порушує вимоги ст. 24 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», оскільки священнослужителі, релігійні проповідники, наставники, інші представники зарубіжних організацій, які є іноземними громадянами, можуть займатися проповіданням релігійних віровчень, виконанням релігійних обрядів чи іншою канонічною діяльністю лише в тих релігійних організаціях, за запрошенням яких вони прибули і за офіційним погодженням з державним органом, який здійснив державну реєстрацію статуту відповідної релігійної організації. Проте, позивач запрошення від релігійних організацій Львівської області не отримував та не має відповідного дозволу на проведення богослужбової діяльності».

Була з'ясована і спростована поширена Догналом інформація у березні 2008р., що його висв'ячено в сан єпископа УГКЦ. Це виявилось цинічною брехнею, оскільки не було жодного рішення Синоду єпископів УГКЦ та благословення Ватикану, що недопустиме у канонічному праві, за що на Догнала була накладена кара великої екскомуніки – відлучення від Католицької Церкви, підтвердженої листом Римської Апостольської Сигнатури від 07.10.2008р., та заборони проводити будь-яку богослужбову діяльність. У той же час у серпні 2009р. Антонін Догнал заснував в Україні секту, яку назвав Українською Правовірною Греко-Католицькою Церквою, щоб, маніпулюючи назвою, обдурювати людей і при цьому ще у судовому позові не визнавати факту створення ним так званої УПГКЦ, називаючи себе не ким іншим, а «Главою так званого Вселенського Візантійського патріархату», а Гітюка іменує при цьому патріархом УПГКЦ. У цьому блюзнірстві є очевидні прояви законопорушення, як підстава для депортації з території України. Про несумісність із перебуванням в Україні Догнала свідчить факт вчинення ним 19.07.2011р. поблизу будинку №6 по вул. Луговій у Львові дрібного хуліганства, шляхом нанесення легких тілесних ушкоджень громадянці Е.І.Гузіль, що визнав Шевченківський райсуд 20.07.2011р., наклавши на Догнала адміністративне стягнення. Підставою для видворення Догнала служить неправдивий зміст і мета його перебування в Україні, що й зазначається у постанові Львівського окружного апеляційного суду від 17.04.2012р., яке залишено в силі апеляційною інстанцією від 08.06.2012р.: «... з матеріалів справи не вбачалось і те, з якою метою А.Й.Догнал клопотав про продовження йому терміну перебування на території України. А твердження А.Й.Догнала про його роботу в благодійному фонді "Повернення додому» жодним чином не були засвідчені в судовому засіданні першої інстанції, зокрема: текстами прочитаних лекцій; методологією та схемами лікування і профілактики нарко- чи алкозалежних громадян; відео-аудіозвітами; актами виконаних робіт; відомостями про нарахування та виплату заробітної плати, а долучені до матеріалів справи довідка від 16.03.2012 року про участь у програмах Благодійного фонду та характеристика допомоги, наданої Антоніном Догналом, не конкретизують зміст та обсяг проведеної роботи, кількість семінарів, лекцій, тренінгів, дискусій та профілактичних розмов, в яких він брав участь, відтак цілком обґрунтовано такі не прийняті до уваги судом першої інстанції».

Самостворений фальшивий патріарх Догнал, всупереч забороні богослужбової діяльності, як підтверджується актом від 31.07.2011р. Шевченківської районної адміністрації Львівської міської ради, 31.07.2011р. об 11.20 год. на вул. Сосновій, 31 в смт. Брюховичі проводив богослужіння, здійснював релігійний обряд та виголошував проповідь.

При уважному прочитанні судівських ухвал, міграційна служба знайшла б окрему вимогу для себе, що Догнал у добровільному порядку протягом 10 днів повинен покинути територію України. Хочемо наголосити, що про це йдеться в ухвалі суду ще 17.04.2012р., а сьогодні вже початок липня 2013р., що вказує на незрозумілу малоефективність роботи КЕРОВАНОЇ Вами міграційної служби.

Викликає сум і тривогу відповідь гр. Шпильці Г.Р. від 28.11.2012р.. що доблесна міграційна служба уже скерувала листа до ВММК ГУ МВС України у Львівській області «для встановлення його місця перебування та вирішення питання щодо підготовки адміністративного позову на видворення даного громадянина за межі України в примусовому порядку». Керівництво міграційної служби у Львівській області попросту насміхається над нами або ж глузує із себе, коли бідкається про складнощі встановлення місця перебування Догнала, тоді коли той у травні-червні цього року із своїми сектантами із мосту через Дніпро, привселюдно, при телевізійних камерах, журналістах, скидав язичницького ідола у воду або більше часу знаходився у захопленому догналівцями жіночому василіанському монастирі у Брюховичах, і при цьому часто наголошується, що йому, керівництву не сприяє ГУ МВС України у Львівській області.

Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства (ст.32) зобов'язує Вас, міграційну службу, яка, як юридична особа, знаходиться у прямому підпорядкуванні Міністерства внутрішніх справ України, діяти у відповідності до Закону, коли «іноземець та особа без громадянства має бути видворений за межі України у разі якщо: він вчинив злочин (побив громадянку України); він добровільно не виконав рішення про скорочення терміну його тимчасового перебування в Україні у визначений у цьому рішенні строк (декілька судових ухвал); його перебування в Україні становить загрозу національній безпеці або громадському порядку». На останньому наголошується в ухвалі суду, якою підтверджується висновок Вченої ради Інституту філософії НАН України, що «існують підстави вважати діяльність іноземних громадян (догналівців із Чехії і Словаччини), зокрема, позивача (Догнала – С.П.) протизаконною, оскільки така організація розпалює релігійну ворожнечу, провокує нетерпимість до віруючих інших спільнот». Аналогічний висновок звучить у Рішенні ГУ МВС України у Львівській області від 27.08.2011р. «Про заборону в'їзду на територію України громадянину Чеської Республіки Антоніну Догналу», оскільки «дії громадянина Антоніна Догнала суперечать інтересам забезпечення безпеки України, охорони громадського порядку, захисту прав і законів інтересів громадян України».

У судовій ухвалі від 21.02.2013р. Львівського апеляційного адміністративного суду чітко наголошується на діях правоохоронних органів: «Рішення про видворення іноземців та особи без громадянства за межі України приймається органом внутрішніх справ (тепер – Державною міграційною службою) за місцем його перебування з наступним повідомленням протягом 24 годин прокурора про підстави прийняття такого рішення».

На нелегальному становищі перебувають інші учасники секти Догнала – 23 особи із Словаччини, які відлучені від монашого ордену сестер василіанок рішенням Архимандрині сестер Чину святого Василія Великого від 5 квітня 2011р. і затверджене Апостольським Престолом, Конгрегацією для Східних Церков 14 травня 2011 р. Це однозначно означає, що завершилася мета перебування цих осіб, змінилася із богослужбової на світську, а також анульовані запрошення на їх в'їзд в Україну. Відсутнє право перебування в Україні відлучених від Церкви Оберхаузера Роберта і Шпіржіка Ріхарда.

Вагомо у цій ситуації зацитувати один із висновків із листа начальника відділу національностей та релігій ЛОДА, доктора філософських наук Ігоря Держка: «Правона-

глядові органи зобов'язані були депортувати іноземних громадян, які не мають належним чином оформлених дозволів на проведення богослужбової діяльності, з України. Будучи відлученими від церкви, вказані іноземці не мають права на будь-які священнодійства, а тим більше утворювати на українських теренах під себе якісь нові релігійні структури».

Відтак вимагаємо від начальника головного управління Державної міграційної служби України у Львівській області вчинити негайно дії, які передбачені законодавством України і вимогами судових ухвал, порушників права перебування на території України, зокрема Догнала, Шпіржіка, Оберхаузера та 23 осіб, колишніх монашок, і видворити за межі Української Держави.

ГРОМАДЯНСЬКЕ І ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СВОБОДИ МІСІОНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. НАУКОВО-ЕКСПЕРТНИЙ МАТЕРІАЛ.

Україна – країна свободи світоглядів і віросповідань. Конституція країни (ст. 35) забезпечує її громадянам не тільки право сповідувати будь-яку релігію, а й свободу релігійної діяльності, забороняє обов'язковість якоїсь однієї з релігій шляхом визнання її державною. В утверджуваному в Україні громадянському суспільстві кожний її громадянин є суверенним. У відповідності із Законом про свободу совісті та релігійні організації (ст. 3) він вільний приймати чи змінювати релігію за своїм вибором. Кожний громадянин має право виражати і вільно поширювати свої релігійні переконання. «Ніхто не може встановлювати обов'язкових переконань і світогляду. Не допускається будь-яке примушування при визначенні громадянином свого ставлення до релігії..., до участі або неучасті в богослужіннях, релігійних обрядах і церемоніях, навчання релігії». Таким чином, проголошуючи право на свободу віросповідань, свободу релігіївибору, Українська держава, якщо вона вважає себе демократичною і претендує такою ввійти в Об'єднану Європу, зобов'язана створити умови для функціонування на своїй території різним релігіям.

Вона повинна прийняти закони історії, згідно з якими нічого вічного на світі немає, на зміну старому завжди приходять нове, а відтак не консервувати різними своїми законодавствами лише так звані традиційні релігії. Як сказав філософ, традиції минулих поколінь як кошмар тяжіють над умами живущих. Громадянське суспільство плюральне. Воно надає своїм громадянам не тільки свободу релігіївибору, а й повну свободу функціонування різноманіття конфесій з метою забезпечення їх суверенності.

Оскільки в Україні Церква відокремлена від держави, то остання не повинна якимсь чином визначати і регламентувати релігіївбір своїх громадян, зокрема сприяти виживанню відмираючих традиційних вірувань чи спільнот. Традиційні Церкви самі повинні працювати на свого прихожанина, а не чекати, що це за них зробить держава, включаючи у свої закони антидемократичні статті, що обмежують діяльність одних і сприяють діяльності інших релігійних спільнот. Приклад Галичанського регіону, де громади нових релігійних течій становлять лише 1% від загальної кількості релігійних спільнот (в Подніпров'ї і Сході – від 10 до 20%) говорить про багато чого. Доля конфесій – в їх руках.

Демократична держава має бути гарантом свободи світоглядного вибору, свободи